

BARE SØPPEL OG DRITT!

I lang tid har det hersket de reneste krigstilstander mellom IATA IKS, representert ved Bjørn Haugland, og ekteparet Johanne K. Vejrup og Kent Jensby Sørensen. Det hele bunner i at det stinker fra IATA sitt anlegg på Langemoen, stinker ille – på flere måter. IATA har konsesjoner å forholde seg til, uten at det virker som om noen bryr seg om det.

Det hentes inn søppel fra områder selskapet ifølge konsesjonen ikke har lov å hente fra, i stadig økende volumer. Forholdene virker helt ute av kontroll og kontrollerende myndigheter, som Fylkesmannens Miljøvernnavdeling, ser ikke ut til å bryr seg om at konsesjonsvilkårene ikke overholdes. I stedet blir de som måtte tørre å kritisere de høye herrer i IATA trakassert og beskyldt for alt fra å være kverulanter og svindlere til alvorlig kriminalitet. Selv om IATA er et interkommunalt selskap, og følgelig underlagt offentlighetsloven, svarer ikke selskapet på henvendelser. Styret, som består av ordførere og toppolitikere i eierkommunene svarer heller ikke. I stedet toer sine hender og har gitt daglig leder blankofullmakt til å fortsette sine herjinger.

Årelang krigstilstand

I en underskrevet, udatert avtale, (fra april 2002) ført i pennen av IATAs styreleder Jens Arnfinn Brødsjømoen (tidligere fylkesleder og varamedlem til sentralstyret i KrF), heter det at partene er «samde om at Langmoen Avfallsanlegg har hatt negative konsekvenser for Sørensen/Vejrup i periodar. Ein er difor blitt samde om at Sørensen/Vejrup skal få kompensasjon for dei ulempene dei har hatt . . . Videre skal Sørensen/Vejrup få kompensasjon for ver-

direduksjon av eiedommen på grunn av den korte avstanden til anlegget.»

Det ble avtalt en engangssum for ulemper i anleggsperioden. Likeledes var det avtalt en sum for verdireduksjon på eiedommen, under forutsetning av at IATA fikk konsesjon for fortsatt drift.

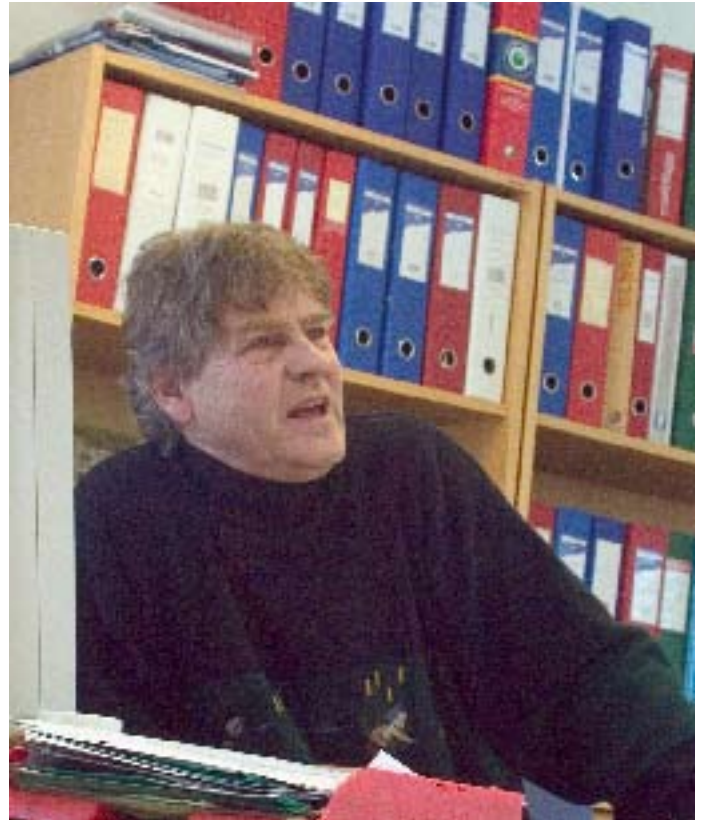
Det interessante i avtalen er imidlertid følgende:

«Denne kompensasjonen er eit oppgjør for verdireduksjon av eiedommen til Sørensen/Vejrup, og Sørensen/Vejrup har ikkje meir å krevje av IATA med mindre drifta av avfallsanlegget seinare vil få endra føresetnader som fører til nye brestande føresetnader for Sørensen/Vejrup. Nye føresetnader kan vere vesentlig endring av deponidrift, endringar i rammevilkår, ekstraordinære ulemper som ein ikkje var klar over når avtala blei underskrivi og som overstig tålegrensa.»

Det hører med til historien at IATA aldri har betalt for verdireduksjon av eiendommen slik det var avtalt.

Konsesjoner

Som alle andre selskaper i denne bransjen har IATA konsesjonskrav å holde seg til. Disse inneholder bestemmelser om både hvorfra selskapet kan hente inn søppel og avfall og hvilke volum de kan hente inn. Dette bryr sel-

Daglig leder Bjørn Haugland i IATA har frekktetens nådegave. Men trusler og vanvittige påstander skremmer ikke alle - selv om det har gjort ham dyktig upopulær i bygda

skapet seg ikke om i det hele tatt og handler helt og fullt etter eget forgodtbefinnende, tilsynelatende uten hensyn til om dette verken er lovlig (iflg konsesjonen) eller til stor sjenanse for naboene til avfallsplassen.

I en uttalelse fra Nissedal kommune av 13.06.02 står det under «Fakta i saka» at dagens konsesjon tillater 1100 tonn organisk materiale årlig. Likeledes nevnes det at IATA har stipulert avfallsbehov til deponi til 3.975 tonn. Det bemerkes at IATAs tall er «urealistisk høge» ifølge faktisk registrert utvinning fra «dei tre kommunene», og tallet som da nevnes er avfall til deponi på 2070 tonn.

Likeledes står det en hel del om ulemper med driften, klager fra naboer, øking av kråke- ravn- og måkebestand og at dette virker inn på næringsssyklusen på fisk i Nidelva. Bl.a. på innholdet av innvoldsparasitter i fisken.

Av en eller annen grunn har Fylkesmannen gitt IATA muntlige tilsagn om å ta inn mer avfall enn de mengder som er oppgitt i konsesjonen, men det er noe vanskeligere å få konkretisert hvilke mengder vi snakker om. «Uryddig» er ordet vi synes passer best på dette. Konsesjoner bør være

skriftelige for å unngå rot, slik det tydeligvis er i denne saken.

Ulovlig innsamling og lagring

I en ny midlertidig konsesjon av 10.11.2004 står det: «Langmoen avfallsanlegg kan motta følgende avfallstyper fra Nissedal, Drangedal og Åmli kommune samt fra Renovest kommune; Tokke, Vinje, Kviteseid, Fyresdal og Seljord: . . .» Her er det altså utvidet til å gjelde noen ekstra kommuner, men fremdeles begrenset geografisk.

Imidlertid har IATA aldri brydd seg med dette heller. De henter inn avfall fra hvor de vil, og har ifølge daglig leder Bjørn Haugland «aldri lagt skjul på det», hvilket også er godkjent av Fylkesmannen, hevdet han. Likeledes hevdet han at Langmoen avfallsanlegg ikke hadde noen volumbegrensninger hva angikk organisk avfall.

Vi hadde en samtale med avdelingsdirektør Morten Johannessen hos Fylkesmannens Miljøvernnavdeling som sier at denne konsesjonen gjelder. At de geografiske begrensningene også gjelder, og at Hauglands påstan-

**Blodprøver og sprøyter
låg ope på deponi**

På en 54 år gammel
Nissedal-ven framstilla
til Lærings- og felle-
arbeid i IATA anlegg
kone dei: fram til
sprøyter, sprøyte-
spører og blodprøver
med namn på, blei
frakta ope på
deponi. Leder
Agnar og telefonark
Avfallsvesen IATA,
vedkommer etter i
rullebane hjå både
brevbærer og
nærmar.
Naboen i
nærheten av
søppelplassa på
Langmoen liket seg
til skandale i IATA
om seg og at IATA
konsesjon fra Fylkes-
deponi-ting av avfall.
Stad 2

Nå er det ikke bare den «lille drittblekka» Næringslivet som har omtalt galskapen. Dette er fra forside i Vest-Telemark Blad

Dette glasset viser at avfallet neppe er fra noe «lokalt legekantor». Omnipaque er et røntgenkontrastmiddel som brukes på sykehus

der om at det ikke er noen volumbegrensning på organisk avfall er direkte feil.

Sover Fylkesmannen?

Til oss benektet Haugland geografiske bestemmelser, men i brev til Polargruppen AS så tidlig som 15. mars 2000 skriver han at de henter fra Nissedal, Drangedal og Åmli. I brev til Fylkesmannen av 24.01.2005 beklager Haugland seg over «nye» geografiske begrensninger, men vedgår at IATA ikke følger konsesjonsbestemmelsene. Bl.a. innrømmer han at han vet at avannet septikkslam fra Bygland kommune ikke har noe på Langmoen å gjøre, men at han likevel tar inn dette uten å blunke. Likeledes unnskylder han dette med at han «utnytter transportkapasiteten» ved at IATA tar imot noe restavfall fra Norsk Gjenvinning når IATA skal sende «gjenvinnbare fraksjoner og farlig avfall» til deres anlegg.

Det høres jo flott ut, men fra IATAs egne papirer står det faktisk at det sendes ut 820 tonn slikt avfall fra IATA, mens de tar imot 7.280 tonn. Om vi regner 30 tonn pr. vogntog sender altså IATA ut 28 vogntog mens de tar inn 243 vogntog. Å påstå at dette er å «utnytte transportkapasiteten» vil vi mene noen ikke helt forstår hva IATA driver med. Dette er tallene for 2003 og importen har ikke blitt mindre, snarere øket radikalt. Fra Sørlandet kommer det daglige vogntog, eksempelvis, hvilket Haugland hevdet han «aldri hadde lagt skjul på for noen».

IATA vedgår at de tar inn avfall fra områder de ikke har konsesjon til, tar imot langt høyere volum både til deponi og kompostering, og ingen reagerer. Planene er, ifølge norsas.no å lage et nytt selskap for å konkurrere om næringsavfall, hvilket neppe vil redusere volumet.

IATA produserer en del tabeller som skal vise volum på avfall, tabeller som ingen vi har vist dem til kan forstå noe av. Tallene stemmer helt enkelt ikke sammen, og vi tviler på at folk som ikke kan klare å føre opp samme tall i to kolonner klarer å gjøre resten riktig. Eksempelvis hevdes det i en tabell at total avfallsmengde i 2003 var 12121 tonn, mens det blir 17.998 tonn om vi summer tallene for avfall inn til anlegget i en annen. Ikke dårlig.

Spørsmålet blir selvsagt hvorfor Fylkesmannen ikke har reagert på at konsesjonsbetingelsene brytes systematisk. Nå sier Fylkesmannens miljøvernavdeling at det er klart brudd på konsesjonen om det er sjenere lukt, og dermed er det, fikk vi høre, tre alternativer. Enten redusere volumet til kompostering, benytte andre tekniske løsninger, eller forby kompostering på Langmoen.

Det er også et spørsmål hvorfor toppolitikere i styret i IATA godkjenner dette, hvilket de skriftelig har sagt de gjør.

Underlige forhold

Problemen vokser hurtig, og stanken brer seg og en gammel konflikt blir stadig mer tilspisset. Næringslivet var tilstede på et informa-

Knuste prøveglass lager blodsøl, og slikt skal ikke dumpes på et vanlig søppeldeponi

sjonsmøte om saken i Haugsjåsund i 2002, hvor det ble lovet gull og grønne skoger. Men ingenting har skjedd etter dette, bortsett fra at stadig flere vogntog ruller inn på plassen og luktproblemen nå har spredd seg til Haugsjåsund, hvor beboerne ikke er særlig glade for dette.

I Haugsjåsund er det en barnehage, hvor barna må holdes inne når det stinker som verst. Det er denne stanken daglig leder Bjørn Haugland omtalte som «påstått lukt» og «angivelige problemer» da vi var med Kent Jensby Sørensen for å høre hvorfor verken Haugland, IATA eller IATAs advokat Jon Resen-Fellie svarte på spørsmål og brev fra Sørensens advokat.

Etter at avtalen med Sørensen/Vejrup ble underskrevet har de mottatt erstatning for ulemper, med de har ikke fått noe oppgjør for verdireduksjon, og IATAs advokat svarer helt enkelt ikke på brev – i alle fall ikke før det har gått seks uker eller så. Vogntog på vogntog kommer fra hele Sør-Norge, fra Skien og Sørlandet. Septikkslam fra Setesdalen kommer flere ganger i uka, og organisk avfall mener man å kunne hente inn fra hvor man vil – i så store mengder man måtte ønske. Volumet øker, og begrunnelsen for søppelimport fra Sørlandet og andre steder er angivelig «utnyttelse av logistikk».

Vi skulle like å vite hva slags returtransport man har fra Nissedal! Og – vi skulle like å vite detaljene i hvorfor dette tillates – **når dagens konsesjon vitterlig sier noe annet.** «Føreset-

Deler til BMW Utstyr til BMW Verksted for BMW

Stor online katalog på internett. Rimeligst i Norge!

Tlf.: 35 59 88 85 www.motortechnik.no

Motor Technik as
SPESIALIST PÅ BMW

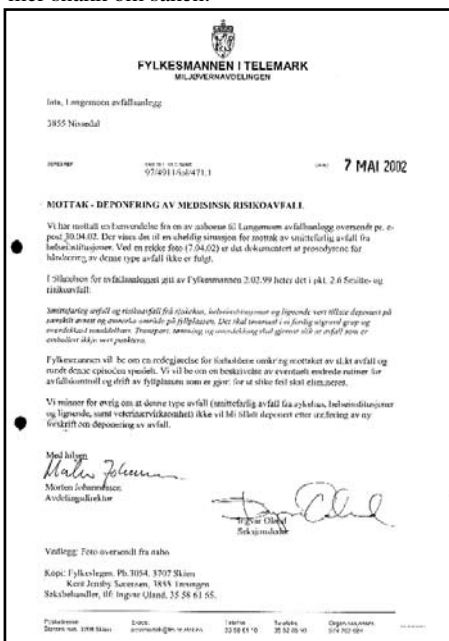

På bildet ses en gul avfallssekk for risikoavfall. I tillegg skal disse ligge i en kartong og deponeres etter rutiner for smittefarlig spesialavfall. Det betyr tydeligvis ikke all verden i Nissedal. Det er forøvrig disse bildene Haugland påstår vi har «manipulert». Vi håper han har tenkt å «bevise» det!

nadene» var at det skulle bli bedre. Det har de ikke blitt, de har blitt verre, og Sørensen/Vejrup fått stadig økende problemer med IATAs advokat og den daglige lederen, Bjørn Haugland. Det var jo ikke helt forutsetningen.

Krig med naboene

I Haugsjåsund ble det laget et såkalt «grendelag» for å kjempe mot stanken, hvilket er vel og bra. Men her satte man inn noen skikkelige våte ulltepper, som gjør ære på navnet Nissedal. Her finner vi eksempelvis Hallgeir Sundsli, som driver campingplassen. Dette er jo helt åndssvakt, siden han jo har særinteresse av at stankproblemene og grønne luktskyer ikke blir kjent. Selv ikke campingturister liker drittlukt, hvilket gjør at Sundsli helst ikke vil ha noe mer snakk om saken.

I dette brevet utber Fylkesmannens Miljøvernkvartelen seg en forklaring på det som ifølge Haugland enten ikke har skjedd, eller i alle fall har skjedd etter lover og regler

Derfor bestemte dette grendelaget seg for å nekte representanten for huseiernes landsforening (som anser denne saken av prinsipiell betydning) å overvære et møte med fylkesmannen, og nektet så å uttale seg til pressen etterpå. Sundsli ga på toppen av det hele et større intervju til Vest-Telemark Blad (til tross for at pressens representanter som faktisk møtte opp etter møtet hos Fylkesmannen ble avvist), hvor han påstod å være MOT en aksjon grendelaget avholdt, til tross for at han på det meste denne ble bestemt var FOR. Sundsli burde vite det fantes en protokoll fra møtet, men han er tydeligvis en bestemt herre som er enig med siste taler og en som helst slikker makten opp etter ryggen (eller andre steder), og søker å unngå at potensielle kunder av campingplassen får vite om drittlukta før de kommer seg fram til Ytre Bortevekk, kalt Haugsjåsund.

Dette grendelaget har så langt levert årets sterkeste søknad om medlemskap i dusteforbundet, og beviser at navnet Nissedal ikke er en tilfeldighet.

Grendelagets aksjon

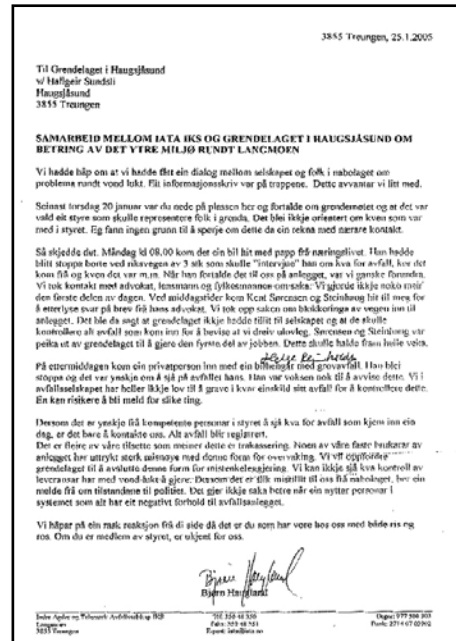
Vi ble for vår del kontaktet fordi Haugsjåsund Grendelag hadde bestemt seg for å forsøke å finne ut hva slags og hvor mye som virkelig ble kjørt til avfallsanlegget, på det møtet Sundsli nå har glemt hva han selv var for. Dette, ble vi fortalt, fordi Bjørn Haugland ikke har kommet med noen troverdig forklaring på saken, hvilket hans tabeller og ymse skriv til fulle forteller om. I tillegg fordi det nå stinker også i Haugsjåsund. Turisme er en del av livsgrunnlaget der, og turistene er blitt så underlige i våre dager. De vil ikke feriere i drittlukt.

I dag kan campingturistene hos «Haugsjåsund Familie Camping» (det blir mer fjasjonabelt om man ikke skriver norsk) glede seg over stinkende søppel og «grønne skyer» fra septikkslam som legger seg som tåke rundt kotelettene og pølsene på grillen. Og det liker selvsagt ikke Sundsli – men han liker enda dårligere at potensielle gjester skal få vite om det – før de evt. kommer.

Sammen med Kent Jensby Sørensen, som hadde første vakt mandag 24. januar, møtte vi opp ved avkjøringen til anlegget. Selv snakket vi selvsagt ikke med noen sjåfører, men satt inne i bilen for å observere hva som skjedde og hvor vogntog og lastebiler kom fra. Evt ta de bildene vi mente var hensiktsmessig. Dette fordi den midlertidige konsesjonen i klartekst sier **hvorfra** anlegget har lov til å motta avfall.

Det står i denne at man kan ta imot avfall fra Nissedal, Drangedal og Åmli kommune samt fra Renovest kommunene; Tokke, Vinje, Kviteseid, Fyresdal og Seljord. På direkte spørsmål til Ingvar Oland hos Fylkesmannens kontor hadde Sørensen fått bekreftet at det KUN var fra disse kommunene man hadde adgang til å ta imot avfall.

Ved avkjøringen til IATA, langt utenfor deres område, var Sørensens lastebil samt vår personbil parkert i veikanten, fullstendig lovlig parkering – og grendelagets representant spurte sjåførene som kom hva slags last de hadde og hvor de kom fra. Sørensen noterte dette samt klokkeslett i et skjema utarbeidet av grendelaget. Vi blandet oss selvsagt ikke opp i dette, men fulgte det som skjedde fra bilen.

Brevet Haugland sendte til Haugsjåsund Grendelag - fullt av tullprat og bløff fra ende til annet - og dårlig skjulte trusler - selvsagt.

Politianmeldt

Etter forholdsvis kort tid dukket politiet ved lensmann Per Larsen opp. Han var tilkalt av Bjørn Haugland som hadde forlangt oss fjernet. Vi var «aksjonister» som sperret innkjøringen, var trafikkfarlig parkert og gjorde at anlegget mistet kunder, hadde han fortalt.

Lensmann Per Larsen var både blid og hyggelig og kunne ikke se at noen av Hauglands påstander holdt vann. Etter å ha blitt informert av Sørensen om hva som foregikk, sa han selvsagt at dette ikke var noen politisak, samt at aksjonen ikke var ulovlig. Parkeringen var lovlig, ikke på IATAs grunn, ingenting var sperret og ingen sjikanerte noen som helst. Dette meddelte han da også Bjørn Haugland før han dro tilbake til Treungen.

Cowboydrift

Sterk påstand, ja – men ikke mindre sann av den grunn. Etter at Sørensen ble avløst ble vi med ned til Hauglands kontor, invitert av Sørensen for å observere hva som ville skje.

Haugland avfeide alt og alle som tullede trøbbelmakere, samt slynget ut beskyldninger og trusler i «hytt og pine». Vi ser ingen grunn til å gå i detaljer om samtalen, men kan ta et par punkter. Sørensen ville vite hvorfor

VEIULESEN STILLASAS

Torsbergv. 46 - 3920 Porsgrunn

Import / salg:
Pussefiller og pussegarn

Utleie / salg
Stillaser

Tlf: 35 93 09 20
Fax: 35 93 09 21

Hvordan kan et interkommunalt selskap la en slik man få lov til å uttale seg på vegne av dem?

det var umulig å få svar fra IATA. Ifølge Sørensen hadde styreformannen, Jens Arnfinn Brødsjømoen hos Norcem, sagt han ikke kunne gjøre noe med at IATAs advokat ikke svarte på brev fra Sørensens advokat. Det var «mindre administrative problemer han ikke kunne bry seg med», ifølge Sørensen. For en med erfaring fra generalforsamlingen i Statoil og styreformann i Drangedal Everk

er vel kanskje slike ting uvesentlig. Dermed ble Sørensen av ham spesifikt bedt om å henvende seg til Haugland, fikk vi vite. (Til informasjon ville ikke Brødsjømoen svare på spørsmål fra oss heller. Vi ble også bedt om å henvende oss til Haugland, som altså ikke besvarer spørsmål.)

Haugland freste at slike påstander var «løgn og tullprat». Advokat Resen-Fellie hadde svart på det angjeldende brevet «for lenge siden», og Sørensens advokat, Tor Johan K. Larsen i Advokatfirmaet Grenland, «måtte heller gidde å åpne posten sin før han klaget» – klarte han å vrenge ut av seg. Advokat, Tor Johan K. Larsen sier tørt at det er vanskelig å åpne ikke mottatt post.

Smittefarlig avfall

Da samtalen kom inn på ulovlig dumping av smittefarlig avfall skiftet Haugland bokstavelig talt farge. Slik dumping hadde aldri forekommet, hevdet han. Da vi opplyste at vi hadde PCen full av bilder av slikt avfall, tatt på IATAs anlegg, fikk vi en rasende salve om hva slags «useriøse tullinger» vi var, og at «ingen brydde seg om hva det stod i den drittblekka li-

kevel». Dessuten, de bildene vi tidligere hadde trykket var «manipulert» i den hensikt å få det til å se ut som om de stammet fra Langmoen!

En meget alvorlig beskyldning å komme med, som Haugland heldigvis kom med i vitners nærvær.

Mindre alvorlig er det ikke at Fylkesmannens Miljøvernavdeling 7. mai 2002 utba seg en forklaring angående denne ulovlige dumpingen av sykehusavfall. For bildene viser klart at Hauglands tidligere forklaring om «lokale sykehjem» neppe holder vann.

Konsesjonen ga på ingen måte IATA anledning til å spre smittefarlig avfall på deponiet – tvert imot!

Vest-Telemarknytt kunne i januar 2003 melde om at nye miljøkrav fra EU kan medføre krav om å tette bunnen under deponiet, en såkalt membran – og at daglig leder Bjørn Haugland truet med å gå inn for nedlegging om slike krav kom. Riktig miljøvennlig innstilling fra IATAs side, synes vi.

Enda verre beskyldninger

Først nå har det lyktes oss å få tak i Hauglands svar på Fylkesmannens forespørsel, og den er ikke snau. Næringslivets redaktør er selvsagt ikke journalist, men en «kamerat av brevskrivaren». Noe man tydeligvis har sagt mye om, siden det fra Fylkesmannens miljøvernnavdeling ble spurt om vi ikke «først og fremst» representerte bladet Næringslivet. Det er feil, vi representerer KUN bladet Næringslivet, og den slags spørsmål kvalifiserer til medlemsskap i et tidligere populært forbund i Dagbladet. Haugland hevder også i dette brevet at bildene ikke er i orden, og at avfallet ikke har vært der vi hevdet i vår tidligere artikkel om saken.

I tillegg insinueres det kraftig at naboene til anlegget til stadighet brøt seg inn for å «leita etter verdier i metallskrot, klede og elektriske apparat». Men på toppen hevder han at anlegget gjentatte ganger har blitt sabotert, gjerder revet ned, deler av komposteringsanlegget satt ut av drift, samt fiklet med avbrenningsanlegget for gass slik at det var forbundet med livsfare å være inne på anlegget.

Som ikke dette var nok. Haugland skriver videre:

«Driftoperatøren som har ansvaret for miljøfarleg avfall, har sagt frå at ein dag var plassen for deponering av smitte- og risikoavfall graven opp, og det var tydelige fotspor i sanden.»

Hele brevet oser av stygge mistanker mot naboene, og det er verd å merke seg at et samlet styre står bak disse alvorlige beskyldningene.

Lite troverdig

For vår del tror vi ikke et ord av påstandene. Haugland er den første til å rope opp og true, med både søksmål og lensmann, og selveste ordføreren måtte sitte vakt mens ei veiskrape arbeidet på området etter stengetid, blir vi fortalt. Dessuten vet vi jo av egen erfaring at han kontakter politiet meget hurtig.

I disse tilfellene, hvor det altså er tale om sabotasje som medfører livsfare, hærverk og gjentatte innbrudd, har imidlertid ikke politiet blitt informert – verken av Haugland eller styret i selskapet. Vår påstand er at en hvilken som helst bedrift ville gjort det, og om slike aksjoner faktisk også medfører livsfare vil vi tro man faktisk er pålagt å innrapportere slike forhold. Men det har altså ikke styret gjort.

Men den eneste rapporten er som svar på Sørensens klage over sprøytespisser og blodige reagensrør spredd over store deler av deponiet. Hvor slike ting altså ikke på noen måte skal være.

Mer cowboypolitikk

Den 25. januar skriver så Bjørn Haugland til Grendelaget i Haugsjåsund, hvor han starter med:

-Vi hadde håp om at vi hadde fått ein dialog mellom selskapet og folk i nabolaget om problema rundt vond lukt.

Fantastisk, da vi hørte ham hyle og skrike dagen før var det «påstått lukt» og «angivelige problemer». Han fortalte også grendelaget at de hadde hatt «eit informasjonsskriv» på trappene, men at det nå ikke ble noe av med det første. Om dette planlagte «informasjonsskrivet» er like opplysen-

Blodprøver regnes som smittefarlig, og skal ikke ligge strødd rundt om. Her ligger de dessuten med fullt leselige navn og annen info

Hallgeir Sundsli ved Haugsjåsund Familie Camping vil helst ikke at folk skal få vite at det lukter dritt på campingplassen hans

de som selskapets websider, er det vel like greit at det ikke sendes.

Men, problemet er hva Haugland ellers påstår. For det første omtaler han en bil som ble stanset kl 08:00 av 3 personer som skulle «intervjue» ham. Dette er blank løgn, siden det var kun Sørensen (som representerte Grendelaget) som var tilstede. Selv satt jeg i bilen og snakket overhodet ikke med noen av sjåførene.

Deretter påpeker han at han tok kontakt med advokat, lensmann og fylkesmann om saken (merk at han ikke kontaktet noen som helst ved påstått hærverk og sabotasje – hvor han til og med hevdet «noen» hadde gravd opp smittefarlig avfall som var skjult under 0,5 – 1 meter med sand og spredd dette på deponiet!), og at de ikke gjorde noe mer med saken den dagen. Han «glemte» selvsagt å nevne at lensmannen ikke hadde noe som helst å bemerke.

Han nevner så at «Kent Sørensen og Steinhaug [kom] hit til meg for å etterlyse brev fra hans advokat», og forteller at vi hadde snakket om «blokkeringa av veien inn til anlegget». Videre skriver han at «Sørensen og Steinhaug var peika ut av grendelaget til å gjere den fyrste del av jobben.»

Det er jo tragiske uttalelser fra daglig leder i et interkommunalt selskap, og tidligere har vært teknisk sjef i Nissedal kommune. Veien var ikke blokkert, og undertegnede var der som journalist – ikke «peika ut» av verken den ene eller den andre, hvilket Haugland ble gjort klart oppmerksom på. Brevet inneholder også andre uholdbare påstander og trusler om anmeldelser. Det faktum at grendelaget også nektet å uttale seg til både oss og andre journalister etter møtet hos Fylkesmannen viser hvor tåpelig påstanden er.

Haugland skulle forøvrig også anlegge rettssak mot grendelaget fordi han mistet kunder, freste han til oss før vi forlot konto-rett hans.

Integritet er viktig

Beskyldninger om at vi manipulerer bilder for å liksom bevise at noe som kanskje ikke engang har vært på Langmoen faktisk var der, at vi forfalsker dokumentasjon – er svært alvorlig. Når Haugland på toppen av det hele påstår at vi faktisk er involvert i Haugsjåsund grendelag, hvilket vil si at vi er part i saken og følgelig «ugilde» til å uttale oss, blir det hele for tåpelig.

Selv vet han jo en del om mange hatter. Som teknisk sjef var han jo svært imot hyttebygging, men det er han ikke nå. Som konsulent for Resen-Fellie og den som har all kommunikasjon mot kommunen i forbindelse med Resen-Fellies hytteprosjekter, er dette snudd på hodet. Likeledes det faktum at han selv har et aksjeselskap som driver med dette, Hiet AS, og at han tegner hytter det han kan.

Hyttebygging er populært i området, og også styremedlem Tellef Olstad i IATA (KrF-ordfører i Åmli) driver sitt eget hyttebyggeselskap, Katerås Hyttebygg AS. Også dette et selskap med svært lave inntekter med varekostnader på samme nivå som inntektene og - ingen lønnsutgifter.

Luktproblemer er han nok også kjent med fra før. Som teknisk sjef hadde han jo sakene med rensesanleggene i både Gautefall

og Treungen, som vel ingen vil si har vært noen dundrende suksess. Vi nevnte tidligere barnehagen i Haugsjåsund. Den er tegnet av «arkitekt» Haugland, og bygget lekker vann. Kan det ha noe med byggehøyde i forhold til elva som renner rett forbi, mon tro?

Tilbake på 60-tallet var Haugland en lovende ung skihopper i Skade i Lunde. Den gang gjaldt det å strekke seg mot det kritiske punktet, hvilket det virker som han fremdeles jobber med. Men – akkurat som i skihopping – er det overgangen som blir vrien etter luftige svev.

Mer gøy

Da Bjørn Haugland besøkte St. Petersburg i fjor, vet vi ikke hvem som betalte reisen, eller om han hadde lønn for å reise. Heller ikke hvilket firma han reiste på vegne av. Kanskje det er noe som stinker i St. Petersburg også?

Det skulle ikke forundre oss.

Ifølge Hauglands uttalelser sendt fra IATAs offisielle e-post-adresse betaler IATA alle feriereiser og luksusturer - som alle foregår i arbeidstiden. Dette er eneste svaret han har gitt oss på forespørslene våre. Samme email-adresse oppgis forøvrig på brev fra styreformannen.

Full tillit

Det hører med til historien at IATAs styre har full tillit til Bjørn Haugland og backer dermed opp alle hans uttalelser og påstander. Dette ifølge brev til Johanne Vejrup av 9/2/2005 fra styrets leder. Hvilket i klartekst vil si at styret, som består av toppolitikere, står fullt og helt bak påstandene om at Hanne Vejrup, som formannskaps- og kommunestyremedlem er en løgner, mulig sabotør og kriminell. Påstander hun etter det Næringslivet har grunn til å tro ikke akter å finne seg i.

UTLEIE AV: MINIDUMPER MINIGRAVER

A/S MASKIN CONSULT

Tlf: 35 59 27 70 - Mob: 95 94 16 89
Raset 53 - 3705 SKIEN

H.R. Haugen Regnskapskontor AS (ARFS)

Autorisert Regnskapsførerselskap (ARFS)

**EDB Regnskapsføring - Lønn - Fakturering - Årsoppgjør
Selvangivelse - Firmaregistrering - Rådgivning**

Postboks 115 3840 Seljord Telefon/Fax: 35 05 05 70

h.haugan.regnskap@v2i.net

Totalleverandør av regnskap/økonomitjenester

ØKONOMIHUSET GRENLAND AS
AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSKAP

Grenland Næringspark - Postboks 2583 - 3702 Skien
Telefon: 35 91 48 00 - Telefaks: 35 91 48 01 - E-mail: post@oko-huset.no

